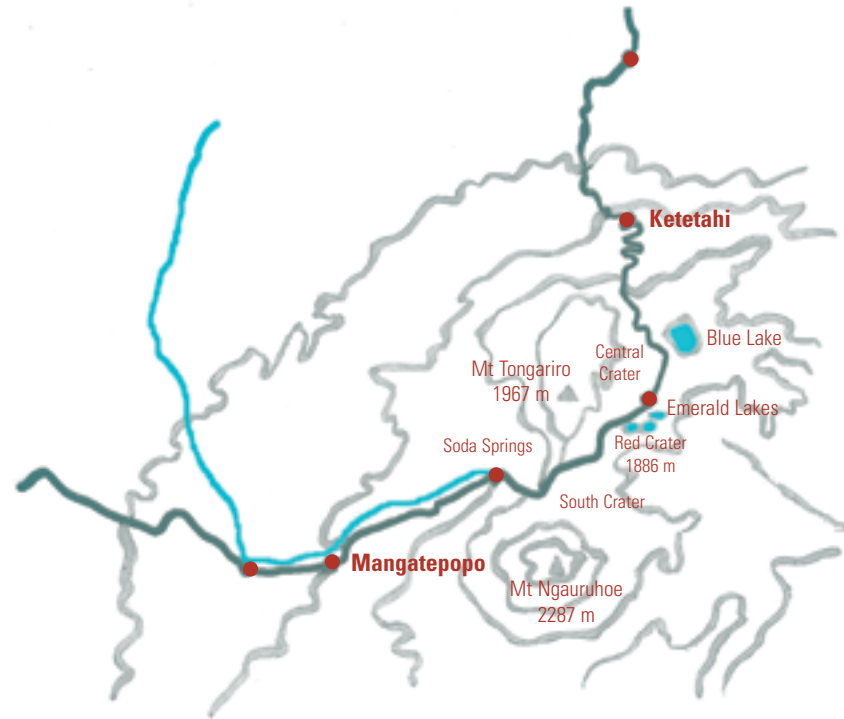

José op ten Berg

Tongariro Crossing

Een tocht in 33 schilderijen

30 x 24 cm | olieverf op doek

Tongariro Crossing

Ik reis graag en bij voorkeur naar gebieden met extreme natuurverschijnselen. Ik trok door het hoge Noorden (Noorwegen, Spitsbergen en IJsland) en het diepe zuiden (Australië en Chili). De overweldigende natuur in die gebieden maakt een diepe indruk op me. In het gunstigste geval ga ik er in op en voel ik me één worden met de omgeving. Later, eenmaal thuis, probeer ik die vluchtige ervaringen, in de beslotenheid van mijn atelier, opnieuw te vangen in een duurzame, concrete voorstelling. Het gaat nooit om een realistische weergave van hetgeen ik waarnam. Het zijn terugblikken op de sfeer van het verblijf ter plaatse en de indruk, die het landschap op mij maakte. De titels die ik aan mijn werken geef, dienen alleen als verwijzing naar het uitgangspunt.

In maart 2004 liep ik de Tongariro Crossing in Nieuw-Zeeland. Een trektocht van één dag, waarbij je op het Noordereiland een vulkanisch gebied doorkruist. Van deze streek is bekend dat er allerlei weertypes vlak na elkaar kunnen voorkomen. Mist, zon, regen, wind, sneeuw en temperaturen onder nul. Het is dus zaak om van tevo-

ren de weersvoorspelling te raadplegen. Vrijdag negentien maart belooft een redelijke dag te worden en ik vertrek om kwart voor acht bij Mangatepopo. Er hangt een dikke mist en het begint te miezeren. Het is vreemd om een gebied in te lopen waar je niets van ziet. Het pad, geflankeerd door lage struikjes met spinnenwebben en dauwdruppels, is gelukkig goed aangegeven. Gaandeweg wordt de mist dunner en zijn vaag de contouren van een vulkaan zichtbaar. Even zie ik een regenboog en dan is plots de mist helemaal verdwenen en ligt daar onder een strak blauwe hemel de hoogste, nog steeds werkende vulkaan van dit gebied: de Mt. Ngauruhoe. Het pad leidt omhoog en naarmate ik vorder begint het steeds meer naar rotte eieren te stinken. Deze geur komt uit twee kraters die verderop liggen. Na een steile klim bereik ik een kleurrijke vlakte tussen de vulkanen in. Er zijn zwarte velden, beige, modderachtige stukken grond, gele opgedroogde meren en talloze soorten mos. Het pad voert nogmaals omhoog langs de South Crater en de Red Crater die met haar rode, groene en bruine kleuren aan een open wond van de aarde doet denken. De grond is er nog warm, er hangt veel rook en het stinkt enorm. Iets verder liggen de Emerald Lakes; drie blauwgroene meertjes die worden omgeven door zwart lavazand. Ik daal

af door het losse stuifzand en loop daarna verder over een bergkam tussen rotsen bezaaid met ijskristallen. Het uitzicht is adembenemend ver en weids. Het begint ineens hard te waaien en er verschijnen weer wolken. Na het Te Wai-Whakaata-o-Rangihoroameer (Blue Lake) is het, omringd door rookpluimen en zwaveldampen, dalen, dalen en nog eens dalen tot aan Ketetahi. Met knikkende knieën bereik ik na zeven uur lopen het eindpunt van de Tongariro Crossing.

Terug in Nederland leidt deze tocht tot een serie van drieëndertig schilderijen.

José op ten Berg 2005

1 | Mangatepopo

2 | Mangatepopo

3 | Mangatepopo

4 | Mangatepopo

5 | Mangatepopo

6 | Mangatepopo

7 | Mangatepopo

8 | Mangatepopo

9 | Tongariro

10 | Tongariro

11 | Tongariro

12 | Mt Ngauruhoe

13 | Tongariro

14 | Tongariro

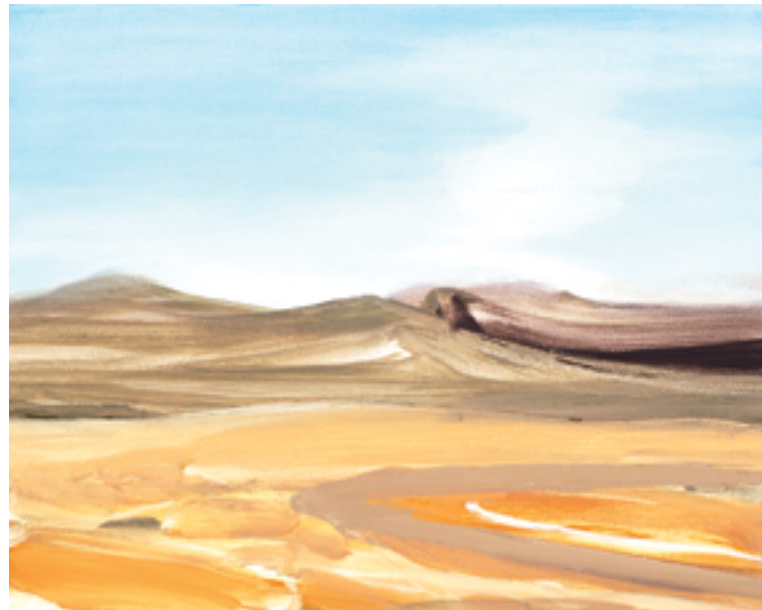
15 | Tongariro

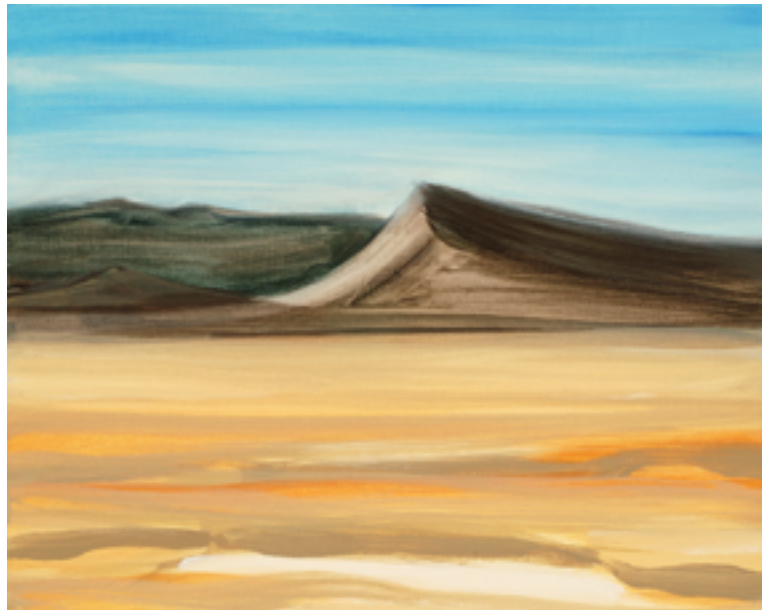
16 | Tongariro

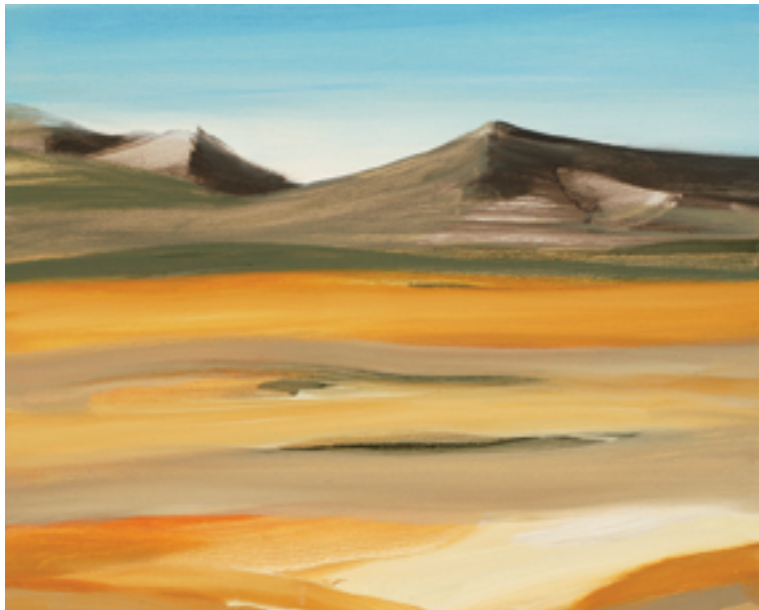
17 | Tongariro-crossing

18 | Tongariro-crossing

19 | Tongariro-crossing

20 | Tongariro-crossing

21 | Tongariro-crossing

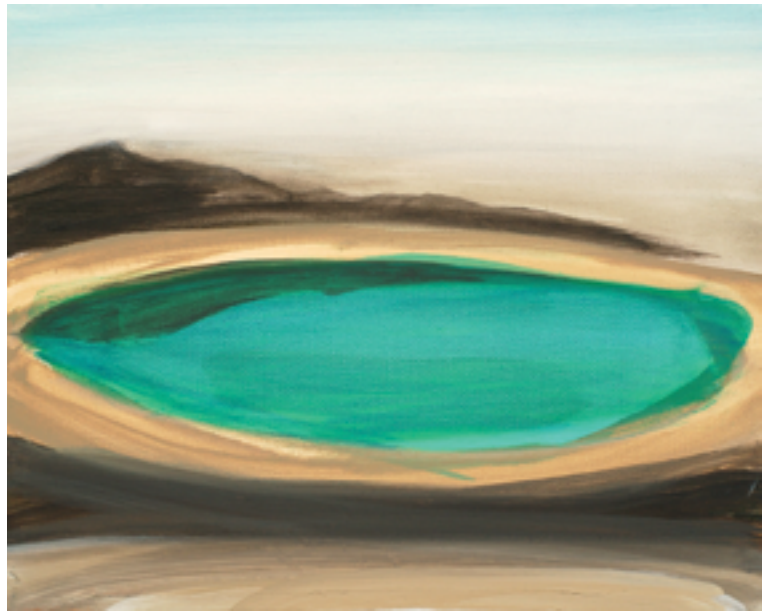
22 | Tongariro

23 | Emerald lakes

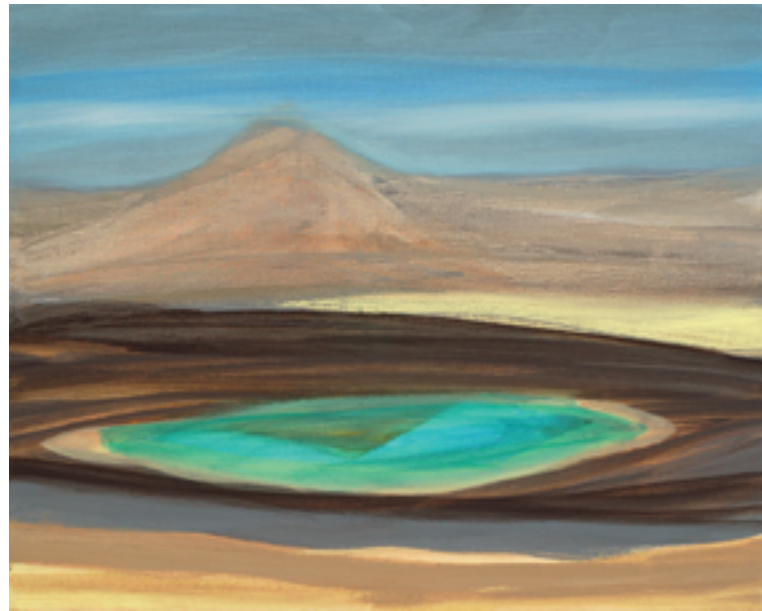
24 | Blue lake

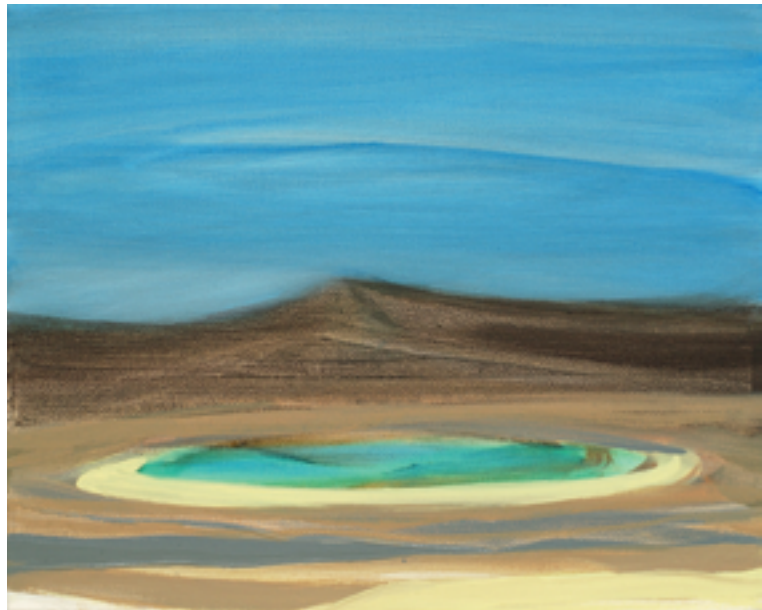
25 | Emerald lakes

26 | Emerald lakes

27 | Emerald lakes

28 | Emerald lakes

29 | Ketetahi

30 | Ketetahi

31 | Ketetahi

32 | Ketetahi

33 | Ketetahi

José op ten Berg (1962)

Atelier Stichting Doklens

Veemarktkade 8 (c-28)

5223 AE 's-Hertogenbosch

073 614 92 90

E-mail jose.optenberg@wanadoo.nl

Opleiding

Hogeschool voor de Kunsten, Academie St. Joost, Breda 1984-1988 | Polytechnic, schilderen en tekenen, Engeland 1988 | Kunstakademiet i Trondheim, Noorwegen 1989

Exposities onder meer

Galerie Kathareze Tilburg - Kleine Grafiek III, Grafisch Atelier Den Bosch (2005) | Winter Museum Tongerlohuys, Roosendaal - De scandinavische wind, Galerie StuArt, Bergen op Zoom | Kleine Grafiek II, Grafisch Atelier Den Bosch | Atelierroute, 's-Hertogenbosch (2004) | Multipels, Galerij Germinahof, Sterksel | De scandinavische wind, Grafisch Atelier Den Bosch | Winterreis, Galerie Kathareze, Tilburg | Moerasdraak, Stichting Doklens, 's-Hertogenbosch | Jubileumtentoonstelling, Frans Masereelcentrum, België - Preview Galerij Germinahof, Sterksel (2003) | Atelierroute 2002, 's-Hertogenbosch - Oogcontact, Grafisch Atelier Den Bosch | Reis door een winternacht, Carte Blanche, Eindhoven | Kleine Grafiek I, Grafisch Atelier Den Bosch (2002) | Galerij Germinahof, Sterksel | Het woud dat hoort, het veld dat ziet, Grafisch Atelier Den Bosch en NBKS, Breda | Zeven Schilders, Artots, 's-Hertogenbosch | Achter wolken schijnt de zon, Galerie Artikel, Tilburg (2001) | Atelierroute 2000, 's-Hertogenbosch | Stichting Inkt, Den Haag | Daar waar de Termieten wonen, Galerie Artikel, Tilburg (2000) | Galerie BB2, Nijmegen | Editions, Galerie Artikel, Tilburg (1999) | Atelierroute 1998, 's-Hertogenbosch | Papierwerk, Sigarenfabriek, Delft | Oogappels, Galerie Artikel, Tilburg | Binnen / Buiten, Galerie Artikel, Tilburg (1998) | Andersson Art, Beek en Donk | Stockwerken, Galerie Artikel, Tilburg (1997) | Norwegian Woods, Zouavenlaan, Tilburg | Galerij Germinahof, Sterksel | Atelierroute 1996, 's-Hertogenbosch (1996)

Fotografie Ruud van Genugten | Vormgeving Patrick Lijdsman | Drukkerij Wihabo

Oplage 200 ex. | Deze publicatie is mede mogelijk gemaakt door een subsidie van de Nieuwe Brabantse Kunst Stichting. © José op ten Berg 2005

